

தீ விரமான வாசிப்பின் அடூத்த வளெிப்பாடூ எழூதிப் பார்ப்பது. கவிதயைின் இறூக்கம் பிபிடாதபோது-அல்லது கவிதயைிலிருந்து அடூத்த தளத்திற்குச் செல்கிறபோது சிறுகதை மனதில் வந்துவிடும். வாசிப்பு தந்த பாதிப்பில் உரநடையில் எதயாவது எழூதிப் பார்க்கத் தோன்றும். அல்லது வாசிப்பின் போது கிடதைத், பிபிடூகிற விஷயத்திற்கு இணயான இன்னொரு அனுபவத்தை எழூதிப் பார்க்கத் தோன்றும். அந்த விஷயம், அனுபவம் சிறுகதைக்கான மூரண அற்றும் இரூக்கலாம். மூரண அல்லது திரூப்பம் சிறுகதையின் கடசையில் வளெிப்பட்டு இரூக்க வணேடும் என்பது பல சமயங்களில் செயற்கையாகவும் அமநைத்துவிடும். சமூக மூரணே சிறுகதைக்கான மூரண என்று சொல்லலாம். இதை உடதைத் தறிகிற பல வடிவங்கள் நம்முன் இன்று. 'நாலு பரேம், பதினநைத்து கதைகளும்' என்றொரு துகூப்பூ. நானும் நாலு நண்பர்களும் சரேந்து வளெயிட்டோம். (கார்த்திகா ராஜ்கூமார், பரியதர்ஷன், நந்தலாலா) அது எழூபதுகளில் சா. கந்தசாமி, கரியா ராமகிருஷ்ணன் போன்றோர் இடம் பெற்ற 'கோணல்கள்' என்ற துகூப்பின் சாயலகைக் கொண்டிருந்தது. அதில் உள்ள 'கவூண்டரகிளப்' என்ற நீண்ட கதை என்கின் வயசின் கிராம வாழ்க்கையின் ஒரு பகூதியாக இருந்தது. கலாங்குமண சாரந்த வாழ்க்கையும், அனுபவங்களும் அதனூடாக அமநைத் வாழ்க்கையின் சிக்கல்களும், மூரண்களும்-அதை ஒரு சிறுகதையாக கியிருந்தது.

சொந்த வாழ்க்கை அனுபவங்களில் திளதைத்து, அதிலிருந்து ஒரு பகூதியைப் பியத்தெடுத்து சிறுகதையாக கூவது உவப்பாக இருந்தது. சூய அனுபவமே எழூத்தின் பிரதானம் என்ற மாயை என்கை அழூத்திக் கொண்டிருந்தது. 'அப்பா' துகூப்பின் கதைகள் இந்த வகையில்.

நிறயை எழூதிப் பார்க்க வணேடும் என்ற ஆசை, நாம் கிரகித்துக் கொள்ளும் அனுபவங்களைக் கதைகளாகக் கூம் மூயற்சியில் ஈடூபடூத்தும். இவகை எழூதிப் பார்த்து, நமக்கான மொழியை, நடயைதைத் தரேவூ செய்து கொள்வதற்கான உத்தியாகிவிடும். பழூதனென்று பல அமநைத்து விடும். ஆனால் உள்ள மனம் கொட்டிவிடும். அனுபவங்களைக் கொட்டித் தீர்க்க வறே உபாயம் எதுவும் இரூக்காது. இது எழூதுகிறவகை, அவகின் வாழ்க்கையின் இறூக்கத்திலிருந்து தளர்த்தி அவகை சற்றே லகூவாக் கூம்.

நவீன உலகத்தில் செய்திகளும், விவரங்களும் பூறங்கயால் ஒதுக்கித் தள்ளி விடாதபடிக்கூ நம்மகை மூழ்கடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இச்செய்திகளில் சில கதைத் தன்மகைக்கான விஷயமாக இரூக்கூம். அப்படியான ஒரு செய்தியகைக் கரூவாக எடூத்துக் கொண்டூ நாம் அறிந்திருக்கூம் சமூலகை மயைமாக வதைத்து, ஒரு நடசை

சித்திரத்தை உருவாக்கலாம், அதில் சயெய்தி வகெஃ பபடகமாகவஃம், அச்சபுழல் சஃபந தபபட்ட அஃபுபவத திஃன் வீ ச்சு சரியான விகிதத்திலஃம் வஃளிபப்டுவதில் வஃறஃறி இரஃக கிறதஃ.

படிமங்களால் நிறைந்து விட்டதஃ நஃம் வாழ்க்கை. வாசிப்பு மஃலஃம், சக மனிதர்கள் மனதில் பஃதிந்து கிடக்கஃம் தஃன மங்களை எஃதுதஃ மஃறு பரிசீ லனை சயெய்து பாரக்கலாம். இந் தத தஃன மங்களைச் சிறுக்கதையாக கிப பாரக்கலாம். 'எதிர்ப்புதியம்' என ஃற சிறுக்கதையில் நான பயன்படஃத்தியிருக்கஃம் தஃன மை, ஃறு பிரதசேத்திலிருந்து இன்னஃரஃறு பிரதசேத்திற்ஃக இடம் பஃயெர்கிறவர்கள், தங்களின் இஷ்டதயெவமான சிறு கல்லை எஃதுதஃ வந்து புதுப் பிரதசேத்தில் நடஃடு கஃயிலாக கஃவதை, நதி நீ ர் பிரச்சினயால் வஃறஃறு பிரதசேத்திற்ஃக இடம் பஃயெர்கிற மனிதர்களின் சபுழலுக்கஃள் கஃண்டஃ வந்தனஃ.

வாழ்க்கை, சீ ட்டகை கலதைதுப் பஃடஃடு வஃபிககை கஃடஃடுகிற விளயைஃட்டாகத்தான இரஃக கிறதஃ. அப்படியிருக்கையில் இலக்கியப் பஃபைப்பு மஃடஃடஃம் நஃரேகஃடஃடுத் தன மயில் இரஃக வணேடிய அவசியமில்லை. எனவஃ சிக்கலான மனநிலையை வஃளிபப்டஃத்தஃம் நஃரேகஃடஃடுத் தன மயைஃற கதயைனை எழுதிப் பாரப்பதஃ சவாலாகவஃம், புதுவிதப் பரிசஃதனயாகவஃம் அமயஃம்.

'ஆழம்' என ஃற என நீ ஃண்ட சிறுக்கதை ஆறழஃறு பிரிவுகளைகை கஃண்டதஃ. ஃவ்வஃரஃறு பிரிவிலஃம் ஃவ்வஃரஃறு வகயைான கதாபாத திரங்கள். வஃளிபப்டயைாக அவர்களஃடனான பிணைப்பு இல்லாவிட்டாலஃம், ஏதஃவஃரஃறு பாத திரத்தின் நீ ட்சியஃ, அஃபுபவ உலகமஃஃ இன்னஃரஃறு பாத திரத்திற்ஃக மஃன ஃறாகிவிடஃம். இதன் மஃலம் இவகை சிறுஷ்டிகஃம் உலகின் அரஃகாமயைை வகெஃவாக உணர மஃடியஃம். தஃடஃர்பஃற சிக்கலான கனவபைப் பஃன ஃறு தஃறஃறமளித்தாலஃம், கனவஃ தரஃம் நினவை மீ ட்டஃரஃவம் சயெய்யஃம் மஃயஃற சியை இவ வகயைான கதைகள் கஃடஃடஃம்.

நஃம் புரஃணங்கள், இதிகாசங்களஃம்; அவஃறஃறின் மரபான, வழித்தடத்திலான இலக்கிய வகைகளஃம் எண்ணஃற பாத திரங்களைகை கஃண்டதாக இரஃக கின் ஃறன. அவஃறஃறின் கிளகை கதைகள் ஃவ்வஃன ஃறஃம் பிரமமஃண்டமான நாவல்கள். எந் த ஃறு பகஃதியயைஃம் சிறுக்கதைகை கான கரஃவாக எஃதுதஃக கஃள ஃளலாம். இவஃறஃறை எழுதிப் பாரப்பதின் பதஃ ஃறு வகபைப் பயிற் சியாகவஃம் ககை கஃள ஃளலாம்.

எஃதுதஃக கஃள ஃளஃம் அவ விஷயத்தை விசாரணைகை கஃடப்டஃதுவதஃம், களே வியாக கஃவதஃம், நவீ ஃன வாழ்க்கையின் ஃறு அமச்சமாகி எழுதிப் பாரப்பதஃம் சுவாரஸ்யம் தரஃம். நான படித்த ஃறு சமஸ்கிருத நபில் என ஃபைப் பல வரஃடங்கள் உஃறுத்திகை கஃண்டஃ இரஃந்ததஃ. அதிலிருந்த ஃறு களே வியஃம்: "ஆதமஃ என ஃறு ஃறு உண்டஃ? மரணத்திற்ஃக பிறகஃ அதஃ வஃறஃறு தசேத்தைச் சரேகிறதஃ?" -நசிகதேனின் இந் தகை களே வியமதர்மஃஃகஃ அதிர்ச்சியாக இரஃந்ததஃ. நரகத்தின் தஃனி எங்குமில்லாதபடி சஃரககை தின் ரஃஜ்யம் பரவலாகிவிட்டதஃ நசிகதேனால், அவனைத் தீ ர்த்தஃக கஃட யஃசனைகள் கிளமபுகின் ஃறன.

அப்பஃதஃ பஃலஃகம் பஃறஃறியஃம், அங்கஃ நஃகஃம் உயிர்கை கஃலகைகள் பஃறஃறியஃம் பசேச்சு வரஃகிறதஃ. அப்பஃதஃ கதை நவீ ஃன உலகத்திற்ஃக சஃடஃன இடம் பஃயெர்ந்து மனித கஃண்டுகள் பஃறஃறியஃம் பசேகிறதஃ. இது தரக்கரீ தியான மஃரணாககை கஃட இரஃக கலாம். ஆனால் சுவாரஸ்யமான கஃற்பனயைாககை கஃள வதில் எவவித நஃரேமயைஃற தன மயைஃம்

இரூகக் காதலே!

வறெும் உரயாடல் மலமே கதயை மழமுமயாகக் கி விடலாம். உரயாடல்கள் காலத்தசை சும்பமாகத் தள்ளிப் போட்டுக் கண்டு விடும். உரயாடல் தவிர்த்த மற்ற இடங்களில் ஆங்கில மற்றும் பிற மொழி வார்த்தைகளைத் தவிர்த்தல் தமிழுக்குச் செய்யும் பெரிய சவேயாகக் கட்ட இரூகும். கதையின் தலபைப் பை, கதையின் மயைத்தோடு சம்பந்தப்படுத்துகிற விதமாய் சில வார்த்தைகளுக்கும் அமைய வகை கலாம். கதை எழுதுகிற நேரத்தபை போலவே கதைக் கான தலபைப் பதைத் தீர்மானிப்பதிலும் நேரம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

எந்தப் படபைபும் எழுதி முடித்த பின்பு படபைப் பாளியோடு சம்பந்தம் கொண்டதா என்பது களே விக் குறியே! 'புணர்ந்து முடித்த பின், தள்ளிப்பட்டு' என்ற அலுப்பு கி.ரா. வார்த்தைகளில் படபைப் பை முடித்த பின் ஏற்படலாம். படபைப் பாளி அதன் பின் கழுத்ததை நெறித்துக் கண்டு மிச்சை விட்டு விலகிவிடலாம்.

பிரதி வாசிக்கிறவனின் அனுபவத்திற்கேற்ப இன்னொரு பிரதியை உருவாக்கலாம். இன்னொரு பிரதியை உருவாக்கும் சாத்யத்தை, வாசிப்பு அனுபவத்தை உயிர்ப்புள்ளதாக ஆக்குவதே ஒரு படபைப் பின் வறெறி.

கிணற்று வெடிக் காக மருந்ததைத் திணித்துத் திணித்து வெடிக் குழியை நிரப்புவது போல் இரூகக் கமான வடிவத்தில் சிறுகதையை எழுதுவது என்பது பெரும் வெடிச் சத்தத்தைக் கற்பனத்தை ஈடுபடுவது போலத்தான்.

subrabharathi@gmail.com